

Sosem lehet egy vidéket teljesen megismerni. Talán akkor sem, ha együtt ébredünk a reggelrel és sűrűsödő alkonyig lessük, figyeljük, járjuk mezeit, ösvényeit, a kis falvak kanyargós utcáit, amint a fotográfusok is tették. Felvételeiken nem lehet ott minden, de céljuk nem is ez volt. A kattintás pillanatában jól megválasztott látványt rögzítettek. A képeken látni a jellemzőt és az egyedit, a megszokottat és a különlegeset is. Lőfűrésztest és a pihenés perceit, a jókedvű gazdálkodót és megfáradt embereket, virgocse gyermekeket, napfényben tündöklő házakat, homályos padlásokat, ünnep- és hétköznapiakat, mosolyt és szomorúságot. Olyan képi ábrázolása a vidéknek és az egész megyének a Balázs Ödön válogatta gyűjtemény, amely az örökkévalót és a változást is megragadja. A tűnő pillanatok perceké, majd évekké nehezdednek és valahányszor megtekintjük ezeket a képeket, egyre ismerősebbek az arcok, helyzetek. Az új évezred már elshuhant másfél évtizedébe kalandozhatunk. Csapdába ejtették az időt a fotográfusok, jó érzékkel, mert felvételeik nem csupán az itt élő emberek csodálatát váltották ki a tárlatmegnyitókön, hanem szakmai megmértetéseken is számos elismerést hoztak. Van-e titka ennek? Talán nincs. Türelem és megértés, jó szem kérdése az egész. Harghita megye tájegységeit, sőt megyehatáron túli településeket is bejárva készítették felvételeiket, melyeket kiállításokon láthattak az érdeklődők. Ezek a fotográfusok ismerik az utak porát-sarát, templomok áhitatát, virágoskertek illatát, kis völgyek csöndjét, szívesen emlékeznek az egyedülálló perceire és a jókedvű beszélgetésekre is. Milyen mértékességben lehetne mérni ezt az élményt, a látni és láttatás képességét? Köszönjük a fáradhatatlan fotográfusoknak, hogy a nagyvilág számára ismertebbé tették ezt a vidéket, természeti szépségeit, folyton változó életmódját, nehéz munkából élő embereit.

Nu poți cunoaște niciodată pe deplin o regiune. Poate nici chiar atunci, dacă ne trezim cu dimineața împreună și până la asfințit, privim, străbatem câmpurile, potecile, străzile întortocheate din satele mici, precum au făcut fotografi. Nu pot fi toate înregistrate, fotografiate, dar scopul lor nu a fost acela. În momentul clicului au surprins viziuni bine alese. Se pot vedea imagini caracteristice și unice, obișnuite și speciale. Scaldarea câilor și momentele de relaxare, fermieri fericiți și oameni obosiți, copii harnici, case scaldate în lumina soarelui, mansarde în umbră, sărbători și zile lucrătoare, zămbete și tristețe. Colecția sortată de Balázs Ödön este o reprezentare vizuală a peisajelor din întreg județul, care surprind eternitatea și schimbarea. Momentele aparente de câteva minute vor cântări ani, și ori de câte ori când vedem aceste imagini, devin mai familiare situațiile și fețele. Noul mileniu deja a zburat, hoinărim în ultimul deceniu și jumătate. Fotografi au prins timpul în capcană, cu bun simț, deoarece înregistrările lor, în cadrul unor expoziții au provocat admirație nu doar în rândul oamenilor care locuiesc aici, dar, de asemenea, au adus multe premii la concursuri profesionale. Există un secret pentru asta? Poate că nu. Răbdare și înțelegere, ochiul bun format. Fotografi mergând pe jos au realizat imaginile lor surprinzând peisaje din așezări ale județului Harghita, chiar și dincolo de hotarele județului, care au fost prezentate mai apoi în expoziții vizitatorilor. Acești fotografi sunt familiarizați cu drumurile cu praf și noroi, cu devotamentul bisericilor, mirosul grădinilor cu flori, tăcerea micilor văi, își amintesc cu plăcere de momentele de singurătate și de conversațiile vesele. Oare cu ce unitate de măsură poate fi măsurată această experiență, abilitatea de a vedea și de a face văzut?

Mulțumim fotografilor neobosiți, care au făcut cunoscute în lume aceste regiuni, frumusețea naturală, schimbarea continuă a stilului de viață, traiul oamenilor prin munca grea.

A land can never be fully discoverable. Not even when we wake up with the morning and watch, its tramp fields, paths, its winding streets of the little villages until the condensing twilight, as the photographers did it. In their photos can't be everything represented, it wasn't their purposes, either. At the shooting moment their recorded a well-chosen sight. In the photo the specific, unique, usual and special can be seen too. It can be seen bathing horse, minutes of rest, the cheerful farmer and tired people, spy children, sunlit houses, shady attic, feast- and weekday, smile and sorrow. So pictorial representation of the village and county selected by Ödön Balázs, which takes the eternity and change. Whenever we look in these pictures, the evanescent moments become minutes, then years, and the faces, situations are more and more familiar. The new millennium has already flown away and we can roam in the first and half decades. The photographers trapped time and they did it with good sense, because at the exhibition's opening, their photographs won the wonder of people living here and moreover brought much success on professional competitions. Is there any secret here? Maybe there isn't. Just patience, empathy, and opened eyes. Landscapes from Harghita County and beyond its country borders they made their records which can be seen by the inquirers. These photographers know the mud and dust of roads, church piety, flower garden scent, a little valley silence and can remember the minutes of the solitude and the cheerful talks.

How this kind of experience can be measured, the seeing and picturing talent? We are thankful for our photographers, that this country, its natural beauties, constantly changing lifestyle and people living on a hard work were made more known in public.

P.BUZOGÁNY ÁRPÁD

Másfél évtized képezzenciája

15 ani esențial în fotodocumentare
The pictorial quintessence of one and a half decade

A Harghita Megyei Hagományörzési Forrásközpont

retrospektív fényképkiallítása

az Orbán Balázs nyomdokán elvezetésű

dokumentációs fotótáborok legemlékezetesebb képlenyomataiból

